

QVÆSTIO MEDICA

QVOD LIBETARIIS DISPVATIONIBVS MANE DISCVTIENDA

IN SCHOLIS MEDICORVM DIE IOVIS XV. NOVEMBRIS.

M. CLAVDIO GVERIN, Doctore Medico Præfide.

An vita longioris ex junioribus parentibus orti?

SE X V S non extra marem & fœminam. Mas in alio, fœmina in se generat. Vtrumque genitalium structura, situs, temperiesque discriminat. Mari Natura concessit, quò fœminam iniret, penem prominulum, insigni ductu pervium, cui duo testes appensî subsunt. Fœminæ uterum elargita est, membranosum, rugosum, cavum, peni excipiendo, atque ex apposita materia prognerandæ soboli accommodatum. Ea materia, semen tam virile quàm fœmineum, & menstruus sanguis. Idcirco mari fervidam imperrita est temperiem, quâ luculentum semen prodiret, fœminæ frigidulam, quâ sanguis superflueret cum semine. Tum utrique inest stimulus amoris, quibus excitî venereo complexu jungerentur, liberisque susciperent, ad speciei propagationem. Ad eò fœmina quæ his æquè confert ac vir, ni flore formæ digna audiat quæ monstretur, monstrum non est. Fœlices, qui vitam aliis dando, sibi dant. Qui spe vitæ cœlestis vivit, miserè fallitur. Quis furor, ne moriari mori? Vt semen partes spermaticas delineat, sic coagmentat sanguis carnosas, qui illis conformatis affluit. Vt roque gnati fiunt, ut paternorum bonorum, sic malorum hæredes. Vtrumque quò parentes habent calidius, humidius, purius, eò dant prolem longiore lucis usurâ fruituram.

VIVENTIBVS omnibus humidum pingue inest, in quo cum calore & spiritu, vitæ radices agit. Id in solidis partibus inhaerescit, quæ ex semine ortæ processere. Humidum illud à calore continuo diripitur; impendio minùs reficitur, hinc in dies arefcit, eoque consumpto calor extinguitur, cujus extinctio mors, dolore vacua si naturalis. Frustrâ quis Pelam recoquere tentat. Omnes una manet nox, & calcanda semel lethi via. Attamen ut homo inter animantia cætera, sic inter homines, qui calidior, humidior, tardius experitur fatum ineluctabile. Temperatus ad omnes excessus flexibilis, plurium morborum injuriis patet, & ad interitum ruit ocyùs. Sicco, cui perspicacius ingenium, citissimè perit flos juvenilis, abiturque vita. Quantum ardente Sirio squalent corpora, ob siccitatem: Quàm vere concinnè florent, ob utilis humoris affluentiam, non item hyeme pluviosâ. Vt humidum aëreo gaudet calor, sic aqueo marcescit. Ipse vitæ opifex, dum humidum vastat, quo tenetur, prima fit interitus causâ; altera est excrementorum accessio, quam effugerit nemo.

NON incastrum Natura sexum distinxit in marem & fœminam, quos interdum vix discernas. In maribus quandoque intro conditus penis prolapsione temporis se dat in conspectum: Fœminas in mares conversas credit imperitum vulgus. In mulieribus, suppressis menstruis, aliquando tam fruticosus pilus genas obvelat, ut viros ementiantur. In maribus quibus ut fœminis mammae protuberant, interdum una cum sanguine superflua pars chyli ad eas fertur, & abit in lac alibile. Ad generationem utrumque sexum concurrere, ac semen emittere necesse. Sine virili semine, nequidem potest informem molam fœmina concipere; aliàs quid eâ frequentius. Muliebri semen virilis familiare alimentum. Mas & fœmina juniores, ut corpus, sic semen calidius, humidius, puriusque habent. Eorum sub amore merentium compositio, quæ junctis oculis ludunt, properantque simul ad metam, maxime conducit ad prolem. Bestiæ, quia bestiæ, utero gerentes marem respuunt; mulier admittit, ejus uterus similis navi, quæ plena melius tollit vectorem; hinc ferè sola superstat. Dum illatibili coitione gravidari se refert, non opus viro glandem suavolenti perungere oleo, quò ipsam delectet impensius; ludificatur auscultantem. Vt ex masculino semine prædominante mas, ex fœminino fœmina, sic ex utroque æquali vi concurrente hermaphroditus emergit, eò verècundior quod plus habet undè erubescat, neque potens utriusque sexus adimplere vices, virilis feminis, aut menstrui defectu. Si utrumque semen partitè coëat ac concrecat, gemelli sobolescunt, vix ætate processuri, si dispari sexu. Natos parentibus aut aliis similes facit muliebris imaginatio. Si mulieri naturæ sacrâ facienti ante oculos obversetur imago speciosa, assimilem ipsi prolem enitetur: Si nupta cum adultero rem habens de marito cogitet, prolem edet quæ marito assidebit, sic quispiam ejus quem parentem agnoscit spirans effigies, adventicia sæpè propago.

VITA calore & humore stat. In utroque insignis mutatio ætas. Ea multiplex, infantia, pueritia, pubertas, adolescentia, juvenus, & senectus triplex, cruda seu viridis, quieta, & decrepita, quam qui attingit, πῆμα τοῦτο scilicerni usve audit. Vt calore & humore luculentè, sic ætate homo mutatur. Quò ortui propior, plus utriusque participat. Maternis umbraculis egressus, sequaci circumfluit humore, quò sensim augetur & adolescit; mox in dies arefcit. Adulto, pleniori alimento fruens corpus semen profert, quo simile generet. Illud calidissimum, humidissimum, purissimumque est: juvenescenti calidum magis, minùs humidum, nec adeò purum: senescenti defervens, siccum, impurissimum. Eadem materia generationis, quæ nutritionis: Decedentis substantiæ instauratio, nutritio est: Partes spermaticæ semine, sanguine carnosæ, ut generantur, sic aluntur. Residuum alimenti partium spermaticarum semen, carnosarum sanguis: Residuum illud partibus à quibus defluit assimile: Quò partes spermaticæ & carnosæ calidiores, humidiores, puriores, eò calidius, humidius, purius semen, eò calidior, humidior, purior menstruus sanguis: Quibus partibus juvenes calidi, humidi, senescentes evadimus frigidi, siccî: Iisdem qui insidet calor, continuâ actione, magis ac magis fatiscens, ut minùs coquit ac digerit, sic patitur peregrinum humorem copiosius affluere.

VIRI & fœminæ congressus à mutuo amore principium fit. Ut amentur, maximum philtrum est, sint amabiles. His sese amantibus, ad maleficium arcendum, non necesse viro pronubum annulum permingere. Frustrâ de gente Fescenni: norum quidam, tribus nodis, ternos necet colores, dicetque, Veneris vincula necdo; aut lupi virgam alterutrus nomine ligabit; aut acum quæ syndonem ad sepeliendum mortuum confuerit, geniali toro defiget. Concordi amore ligatis animis, facilis & fructuaria copula corporum est. Quò amor juvenes acris incescit, atque exagitat, eò semen emittunt copiosius quàm senescentes, in quibus otio non acuitur, Mari, cui juveni penis graviter exporgit se, arrectique astat crisis, ac subsilienti manat semine, senescenti marcet, vix nuptiale subit antrum, parum abest quin ad pomerium lentum deponat onus. Mulieri, cui in juvenæ flore, uterus suavissimum rorem amoris haurit avidissimè, annosâ perulo licet pene concussus vix patefcit, atque illum effertè forbillat. Hinc junioribus efferver semen, senescentibus deservet. Sanguis menstruus semper in utero cunctatione vitium capit, cœdymatum author; ingravescente ætate tam nocens, ut ejus maligno miasmate, vetula quædam tenellulis infantibus marcorem inferant exitialem. In junioribus calidum, humidum, copiosum, purum semen, cum innocentiori sanguine, à quibus vita longior.

Ergo vita longioris ex junioribus parentibus orti.

DOMINI DOCTORES DISPVATVRI.

M. Ludovicus Morin.
M. Petrus Lombard.
M. Philippus Mathon.

M. Raymundus Finot.
M. Robertus Raoul.
M. Mathæus Thailleur.

M. Bertinus Dieuxivoye.
M. Stephanus Bachot.
M. Ioannes Baptista Moreau, Professor Regius.

Proponebat Lutetiæ IOANNES BAPTISTA DE MONSTROEIL, Parisinus, A. R. S. H. M. DC. LXVIII.